

- 17. Sonntag im Jahreskreis (C) الأحد السابع عشر في الدورة السنوية
24. Juli
-

Evangelium Lk 11, 1-13

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas

1Jesus betete einmal an einem Ort; und als er das Gebet beendet hatte, sagte einer seiner Jünger zu ihm: Herr, lehre uns beten, wie schon Johannes seine Jünger beten gelehrt hat.

2Da sagte er zu ihnen: Wenn ihr betet, so sprecht: Vater, dein Name werde geheiligt. Dein Reich komme.

3Gib uns täglich das Brot, das wir brauchen.

4Und erlass uns unsere Sünden; denn auch wir erlassen jedem, was er uns schuldig ist. Und führe uns nicht in Versuchung.

5Dann sagte er zu ihnen: Wenn einer von euch einen Freund hat und um Mitternacht zu ihm geht und sagt: Freund, leih mir drei Brote;

6denn einer meiner Freunde, der auf Reisen ist, ist zu mir gekommen, und ich habe ihm nichts anzubieten!;

7wird dann etwa der Mann drinnen antworten: Lass mich in Ruhe, die Tür ist schon verschlossen, und meine Kinder schlafen bei mir; ich kann nicht aufstehen und dir etwas geben?

8Ich sage euch: Wenn er schon nicht deswegen aufsteht und ihm seine Bitte erfüllt, weil er sein Freund ist, so wird er doch wegen seiner Zudringlichkeit aufstehen und ihm geben, was er braucht.

9Darum sage ich euch: Bittet, dann wird euch gegeben; sucht, dann werdet ihr finden; klopf an, dann wird euch geöffnet.

10Denn wer bittet, der empfängt; wer sucht, der findet; und wer anklopft, dem wird geöffnet.

11Oder ist unter euch ein Vater, der seinem Sohn eine Schlange gibt, wenn er um einen Fisch bittet,

12oder einen Skorpion, wenn er um ein Ei bittet?

13Wenn nun schon ihr, die ihr böse seid, euren Kindern gebt, was gut ist, wie viel mehr wird der Vater im Himmel den Heiligen Geist denen geben, die ihn bitten.

- 17. Sonntag im Jahreskreis (C) الدورة السنوية
24. Juli

انجيل القديس لوقا 11، 1-13

لو-11-1: وكان، ذات يوم، يُصَلِّي في موضعٍ ما؛ فلَمَّا فَرَغَ، قَالَ لَهُ وَاحِدٌ مِنْ تَلَامِيذِهِ: "يا رَبِّ، عَلَّمْنَا أَنْ نَصَلِّيَ كَمَا عَلَّمَ يوحَنَّا تَلَامِيذَهُ".

لو-11-2: فَقَالَ لَهُمْ: "إِذَا صَلَّيْتُمْ فَقُولُوا: أَيُّهَا الآبُ، لِيَتَقَدَّسَ اسْمُكَ! لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ!

لو-11-3: حُبْرْنَا كِفَافْنَا أَعْطِنَا كُلَّ يَوْمٍ؛

لو-11-4: وَاغْفِرْ لَنَا خَطَايَانَا، لِأَنَّنا، نَحْنُ أَيْضًا، نَغْفِرُ لِكُلِّ مَنْ أَسَاءَ إِلَيْنَا؛ وَلَا تُدْخِلْنَا فِي تَجْرِبَةٍ".

لو-11-5: ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: "مَنْ مِنْكُمْ يَكُونُ لَهُ صَدِيقٌ فِيْمِضِي إِلَيْهِ فِي مُنْتَصَفِ اللَّيْلِ، وَيَقُولُ لَهُ: يَا صَدِيقِي، أَفَرِضْنِي ثَلَاثَةَ أَرْغِفَةٍ،

لو-11-6: لِأَنَّ صَدِيقًا لِي قَدِمَ عَلَيَّ مِنْ سَفَرٍ، وَلَيْسَ لَدَيَّ مَا أَقْدِمُ لَهُ،

لو-11-7: فَيُجِيبُ ذَاكَ مِنَ الدَّاخلِ، وَيَقُولُ: لَا تَزْعَجْنِي: فَإِنَّ البَابَ قَدْ أُغْلِقَ، وَأَوْلَادِي مَعِي فِي الفِرَاشِ؛ فَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُومَ فَأَعْطِيكَ؟..

لو-11-8: أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ، إِنْ لَمْ يَقُمْ وَيُعْطِهِ لِكُونِهِ صَدِيقَهُ، يَنْهَضُ لِلجَاجَتِهِ، وَيُعْطِيهِ كُلَّ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ.

لو-11-9: "وَأَنَا أَقُولُ لَكُمْ: إِسْأَلُوا فَتُعْطُوا؛ أَطْلُبُوا فَتَجِدُوا؛ إِقْرَعُوا فَيُفْتَحَ لَكُمْ.

لو-11-10: فَإِنَّ كُلَّ مَنْ يَسْأَلُ يُعْطَى، وَمَنْ يَطْلُبُ يَجِدُ، وَمَنْ يَقْرَعُ يُفْتَحَ لَهُ.

لو-11-11: إِبْنُ مَنْ مِنْكُمْ يَسْأَلُ أَبَاهُ حُبْرًا، فَيُعْطِيهِ حَجْرًا؟ أَوْ سَمَكَةً، فَيُعْطِيهِ بَدَلِ السَّمَكَةِ حَيَّةً؟

لو-11-12: أَوْ إِذَا سَأَلَ بَيْضَةً يُعْطِيهِ عَقْرَبًا؟

لو-11-13: فَإِذَا كُنْتُمْ، مَعَ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ مِنَ الشَّرِّ، تَعْرِفُونَ أَنْ تَمْنَحُوا العَطَايا الصَّالِحَةَ لِأَوْلَادِكُمْ، فَكَمْ بِالْأَحْرَى أَبُوكُمْ السَّمَاوِيِّ

يَمْنَحُ الرُّوحَ القُدُسَ لِمَنْ يَسْأَلُهُ". يُنَزَعُ مِنْهَا.